



ת"פ 1995/03/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אלחרינק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 1995-03-17 מדינת ישראל נ' אלחרינק
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מחמד אלחרינק

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו, שאלה הם עיקריהן -

במהלך המחצית הראשונה של שנת 2011, הנאשם, אחיו ג'ומעה חריניק (להלן: "ג'ומעה") ועאיש זנון (להלן: "עאיש") קשרו קשר לפרוץ לבסיס התחמושת "מרת"ח 6432 - שהינו בסיס תחמושת צה"ל"י בו מוחזקים דרך קבע תחמושת מסוגים שונים - על מנת לבחון אילו סוגי אמל"ח ניתן לגנוב מהבסיס (להלן: "הקשר", וכולם יחד "הקושרים" בהתאמה). במסגרת הקשר, הקושרים עלו על פסגת הר הסמוך לבסיס, תיצפתו לעבר הבסיס ובחנו את סדרי השמירה והאבטחה בו. עם רדת החשיכה, הנאשם ועאיש הגיעו לגדר הבסיס, חתכו אותה באמצעות קאטר שהביאו איתם, התפרצו לבסיס והגיעו למתחם בו היו מחפורות עפר בהן אוחסנו ארגזים שהכילו פגזי 105 מ"מ. באותה העת ג'ומעה השגיח מחוץ לבסיס כדי להתריע מפני הגעה של אחרים למקום. אחר כך הקושרים רכשו רכב ועגלה המשמשת להעמסת משאות, הגיעו לבסיס, פרצו את הגדר, נכנסו לבסיס וגנבו כ- 100 פגזים. הם העמיסו את הפגזים על רכבם והעבירו אותם לואדי מרוחק, שם שרפו אותם עד שהתפרקו והתפוצצו, ואז נטלו את התרמילים ואת ראשי החץ שלהם העשויים ממתכת טונגסטאן, והסתירו אותם במקום סמוך.

בהמשך, עאיש יצר קשר עם סוחר ברזל, אשר רכש את חלקי הפגזים. התמורה שהתקבלה התחלקה בין הקושרים.

מתכונת הפעולה המתוארת חזרה על עצמה מספר פעמים - הנאשם ואחרים - בהרכב כזה או אחר - הגיעו לבסיס עם הרכב, חתכו את הגדר, נכנסו לבסיס, גנבו פגזים, העמיסו אותם לרכבם, לקחו אותם למקום מבודד, פירקו אותם ומכרו את המתכות שלהם לסוחר מתכות, והתחלקו בשלל.

במהלך מעשיהם כאמור, גנבו הקושרים מהבסיס גם תשעה פגזים "חלולים" אותם פירקו ונטלו מהם את התרמילים, אך הותירו את "הקלע" ובו חומר הנפץ בשטח. הקלעים אותרו והושבו לצה"ל. בנוסף, במהלך שתיים מההתפרצויות, הסתירו הקושרים בואדי 302 פגזי 105 חודרי שריון לא מפורקים, אשר



אותרו והושבו לצה"ל.

מעשי הנאשם והאחרים התרחשו במהלך המחצית השניה של שנת 2011 ועד סמוך לחודש ינואר 2012. המעשים גרמו נזק למערך האספקה של צה"ל ולרכושו, המוערך על ידי רשויות צה"ל בשווי רב. הקושרים קיבלו עבור מכירת חלקי הפגזים סכום כסף המוערך בלפחות חצי מיליון ₪.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); סחר בנשק, עבירות רבות, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; והתפרצות לבנין, עבירות רבות, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם שש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו ופסילה על תנאי, וההגנה תטען לעונש כהבנתה.

4. לבקשת הנאשם ובהסכמת המאשימה, שירות המבחן התבקש להכין תסקיר על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן על הנאשם עולים הפרטים הבאים-

הנאשם בן 38, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאי 5 - 14. מתגורר בפזורה הבדואית. נעדר עבר פלילי. לדבריו, לפני כשנה נפצע בתאונת עבודה ומאז איננו עובד. מסייע לאביו ומתפרנס מקצבת האב. תיאר כי אחיו מנהלים אורח חיים נורמטיבי. אביו כבן 69, חולה ונזקק לסיוע. אמו נפטרה לפני כשנתיים ממחלת לב. מסר כי מאז ביצוע העבירה ניתק קשר עם אחיו, שותפו למעשים, ומערכת היחסים בין בני המשפחה מורכבת.

אשר לעבירה, טען כי חבר טוב של אחיו ביקש ממנו לנהוג עבורו לביצוע הגניבות בעבור תשלום. עוד טען, כי בפעם השנייה שביצעו את הגניבה חש מפוחד וסירב לעשות זאת פעם נוספת. הוסיף, כי ממועד ביצוע העבירות ניתק את הקשר עם אחיו ועם שותפו הנוסף. שירות המבחן ציין כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על העבירות המיוחסות לו, והתרשם כי הנאשם מציג עמדה מטשטשת ולא בהירה באשר לאופן התנהלותו במצבי לחץ ומשבר וסביב ביצוע העבירה; ממוקד בתחושות הקורבנות שלו סביב ההליכים המשפטיים; ומתקשה לערוך בדיקה עצמית והתבוננות על דפוסי התנהלותו הבעייתיים.

שירות המבחן העריך את גורמי הסיכון של הנאשם וביניהם תחושות הקורבנות שלו; לקיחת האחריות החלקית על מעשיו; קשייו לראות את הפגיעה באחר כתוצאה ממעשיו; טשטוש המניעים לביצוע העבירה; וקשייו לבחון באופן ביקורתי את מעשיו; ואת גורמי הסיכוי שלו, וביניהם ההתרשמות לפיה להליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, לאחריות שחש כלפי משפחתו ולחשש מפני העונש הצפוי לו, יש אפקט הרתעתי משמעותי עבורו, והמליץ להטיל עליו עונש מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

עמוד 2



טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה ציינה כי עניינם של שני שותפיו של הנאשם הסתיים בהסדר טיעון, שכלל הסכמה לעניין העונש ואומץ על ידי בית המשפט, ובמסגרתו הוטלו על עא"ש זון, שהוא המבצע העיקרי, עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 שנים ו-10 חודשים; קנס בסך 60,000 ₪; פסילה מקבלת או החזקת רישיון רכב למשך שנה; פסילה על תנאי; חילוט סך 284,422 ₪ ו-50 ד"ר ירדני שנמצאו בחזקתו; חילוט רכב שנתפס ממנו; ומאסר על תנאי. ועל אחיו של הנאשם, ג'ומעה אלחרינק, שחלקו דומה לחלקו של הנאשם, הוטל מאסר בפועל לתקופה של שש שנים ו-10 חודשים; קנס בסך 30,000 ₪; חילוט סך 22,250 ₪ שנמצאו בחזקתו; חילוט רכב שנתפס ממנו; ומאסר על תנאי. טענה, כי מבחינת דרגת החומרה של מעשיו, הנאשם ממוקם בין עא"ש לג'ומעה. היא עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו, וביניהם שלום הציבור ותחושת בטחון, והפגיעה בכושרו וביכולתו של צה"ל, ועל מידת הפגיעה בהם, שהינה, לדעתה, ברף גבוה מאד של חומרה. עמדה על מדיניות הענישה הנהוגה, והפנתה לפסיקה. פירטה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה- התכנון המוקדם שקדם למעשים; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; הזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה; והמניע לביצוע; וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 שנות מאסר. אשר לעונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, טענה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, קיבל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי. ציינה את חלופי הזמן מביצוע העבירות ואת העובדה שהנאשם לא עבר עבירות נוספות בזמן זה. הוסיפה כי חלק מהפגזים אותו והוחזרו לצה"ל, וחלק מהאמל"ח פורק ולכאורה לא ניתן להשתמש בו ומסוכנותו פוחתת. מנגד, ציינה כי הנאשם ברח לאחר ששותפיו נעצרו, וטענה להרס האמל"ח שנגנב ולחוסר היכולת של צה"ל להשתמש בו. הדגישה את הצורך בהרתעת היחיד והרבים בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם. ועתרה להטיל על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו ופסילה על תנאי.

2. ב"כ הנאשם טען כי שני האישומים בהם הנאשם הודה הם חלק מאותה מסכת עבריינית ויש לראותם כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד. הוסיף, כי הנאשם בן 38, אב לשישה ילדים; נעדר עבר פלילי; הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי; מאז האירוע לא היה מעורב בפלילים וניתק קשר עם אחיו, שותפו לעבירה; מסייע לאביו החולה; ומנהל אורח חיים נורמטיבי. הפנה להתרשמות שירות המבחן לפיה להליכים המשפטיים המתנהלים נגד הנאשם, הריחוק ממשפחתו ולחשש מפני הענישה הצפויה לו, ישנו אפקט הרתעתי משמעותי עבורו. וטען כי על בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם. הפנה לפסיקה בה לטענתו בנסיבות דומות ואף חמורות מענייננו בית המשפט הקל בעונש. ועתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו. סיפר כי הוא נשוי ואב לשישה ילדים. וסיפר כי עבר תאונת עבודה, נפגע בגבו וצפוי לעבור ניתוח בכיס המרה. עוד ציין, כי אביו סובל מסכרת והוא מטפל בו.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע במספר עבירות. מעשי העבירות קשורים אלה לאלה מבחינת טיבם, מטרותם, הדמויות המעורבות בהם ופרק הזמן בהם התרחשו ומשכך יש לראות בעבירות שביצע הנאשם כמהוות אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.



2. הפרשה בה הורשע הנאשם חמורה ביותר. המדובר בפעילות עבריינית מתוכננת, במסגרתה הנאשם ואחרים פרצו פעם אחר פעם לבסיס צה"ל בו אוחסנו פגזי טנקים, גנבו משם כמות עצומה של פגזים בקוטר 105 מ"מ, פרקו חלק מהפגזים ומכרו את המתכות מהן עשויים הפגזים לסוחרים מתכות ושלשלו לכיסם סכומי כסף נכבדים.
3. הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם הם בין היתר, זכות הקניין, שמירת רכוש צה"ל, טיפול זהיר בתחמושת, ושלווה הציבור.
- בנסיבות, מידת הפגיעה בערכים האמורים גבוהה ומשמעותית.
4. שילוב הנתונים של מעשי פריצה סדרתיים המתבצעים בשיטתיות בהם נגנב רכוש בשווי רב, עם טיב הרכוש שנגנב והמיקום ממנו נגנב, מייחד את המקרה לחומרה. אמנם, עבירות של גניבת ציוד צבאי, כולל נשק, מאתרים צבאיים, אינם דבר נדיר, אולם גניבת רכוש מסוג ובהיקף כפי שהיה כאן, היא בהחלט יוצאת דופן, שלא מצאתי דוגמה בפסיקה.
- מעשי הנאשם כורכים עבירות רכוש ועבירות בנשק, הגם, שכפי שעוד יוזכר, אין המדובר בעבירות נשק קלאסיות. מכל מקום, לא יכול להיות חולק על כך שמדובר בעבירות רכוש חמורות ובעבירות נשק משמעותיות.
- כברוב העבירות, גם בעבירות הרכוש והנשק, קשת הענישה היא רחבה והעונש המוטל מושפע מהנסיבות הקונקרטיות, אולם ככלל, מדיניות הענישה בעבירות הרכוש והנשק המשמעותיות הינה של החמרה.
5. בעפ"ג (ב"ש) 31067-11-11 **קדוש ברוך נ' מדינת ישראל** 04.01.2012, דובר בכתב אישום שהכיל 96 אישומים על עבירות גניבה בצוותא, התפרצות לכלי רכב, פירוק חלקים מהם, קשירת קשר לביצוע פשע, קשירת קשר לביצוע עוון, קבלת נכסים שהושגו בפשע וקבלת דבר במרמה. למערער 1 יוחסו 73 אישומים, למערער 2 יוחסו 22 אישומים ואילו למערער 3 יוחסו 13 אישומים.
- בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשמים חברו יחד וקשרו קשר לחדור לבסיס צה"ל, למוסכים בהם מאוחסנים רכבי צה"ל ולמקומות נוספים בהם נמצאים רכבי צה"ל, על מנת לגנוב מהם התקנים אלקטרוניים לחיוב עבור צריכת דלק (פזומט). כחלק מאותה התארגנות, התפרצו המערערים 2 ו-3 ל-15 כלי רכב צה"ליים מהם פירקו וגנבו פזומטים. המערער 3 אף נכנס לבסיס צה"ל בעודו לובש מדי צה"ל ומציג עצמו במרמה כאיש מילואים פעיל האוחז בצו גיוס, כשלא היה כזה. במסגרת הקשר, התקינו המערערים 2 ו-3 מיכל שתכולתו 1,000 ליטר באחד מכלי הרכב שבידיהם, מילאו אותו בדלק שגנבו באמצעות הפזומט, ומכרו את הדלק לאחרים. תוך כדי גניבת הדלק, עשו הנאשמים שימוש ב-8 כלי רכב שונים. העבירות בוצעו על פני תקופה ממושכת של מספר חודשים, בשלהי שנת 2010 ובתחילת שנת 2011. שווי סך כל הגניבות שבוצעו על ידי שלושת המערערים, הסתכם ב-991,677 ₪. על המערערים 1 ו-2 הוטלו **42 חודשי מאסר בפועל** והמערער 3 נידון ל-**30 חודשי מאסר בפועל**.
- הערעור נדחה.
- בע"פ 895/09 **פנחס פינטו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.03.10) דובר בפרשה של גניבת מכולות הנושאות סחורות בעלי ערך רב מנמלי הים השונים בארץ. צוין, כי על אף שהמערער 1 זוכה מביצוע עבירה המייחסת לו עמידה בראש ארגון פשע, עולה כי הוא שימש כראש צוות, לקח חלק מרכזי בעבירות, גם בשלבי ההכנה וגם בשלבי הטיפול ברכוש לאחר הגניבה, וכי שוויה של הסחורה הגנובה מוערך בסכומי עתק. (כך, למשל,



התייחס האישום השלישי לגניבת בגדי ים של חברת "גוטקס" בשווי 7 מיליון ₪; האישום החמישי לגניבת 1.6 מיליון תקליטים בשווי 220,000 דולר; והאישום השביעי לגניבת תרופות של חברת "טבע" בשווי 2.7 מיליון דולר).

בית המשפט העליון ציטט את הדברים הבאים שנכתבו בעניינם של השותפים לעבירות -

"הענישה ... היתה צריכה להיות קשה ומכאיבה כאשר בכך הכוונה לשנות מאסר. גניבת מכולות מייצגת עליית מדרגה בעולם הפשע ושמה ניתן להגדירה כ"פשעה סיטונאית". הגנבים נושאים עניהם לגניבה מרוכזת, רכוש רב שיעבור לידיהם במחי יד, בפעולה של כמה שעות ואולי פחות מכך. התכנון המוקדם והתחכום מצביעים על חוסר מעצורים, ועל נכונותם לפרוץ כל גבול אפשרי (תרתי משמע). הכדאיות הכלכלית עבורם - אינה טעונה הבהרה. הענישה צריכה להבהיר כי כגודל הכדאיות הכלכלית גודל הסיכון שהעבריינים נוטלים על עצמם. רק תקופת מאסר ארוכה יכולה לשגר מסר זה בקול צלול וברור" - ע"פ 6294/05 חובב ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.7.06)

והוסיף כי -

"התוצאה הסופית בענישת מערער 1 חייבת לקחת בחשבון את מעשיו שחזרו ונשנו, היקפם, תעוזתם, תחכומם, תכנונם וחלקו הממשי בפרשיות השונות. לצד זאת, יש לקחת בחשבון לקולא את הנתונים שצוינו על ידי בית משפט קמא, לרבות נסיבות האישיות, לערוך השוואה בין עונשו לבין העונשים שנגזרו על המערערים בעניין חובב וכן להתחשב בעובדה שערעורו על הכרעת הדין התקבל באופן חלקי על ידי בית משפט זה".

במסגרת הערעור שלוש הרשעות בעבירות של גניבה בידי מורשה הומרו לעבירות גניבה, ובנוסף המערער 1 זוכה מעבירה של שיבוש מהלכי משפט, כך שבסופו של עניין הוא הורשע בשמונה עבירות גניבה ובקבלת נכס שהושג בפשע, ותקופת מאסרו קוצרה מ-9 שנות מאסר בפועל ל- 7 שנות מאסר בפועל.

בת"פ 29984-08-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד זועבי** (פורסם בנבו, 23.10.17) הנאשם הורשע בקשירת קשר לפשע, החזקת נשק, הובלת נשק, עסקה בנשק והסתייעות ברכב. הוא קשר קשר עם אחרים לגנוב אמל"ח מבסיס צה"ל ולמכרו תמורת סכום כסף גדול. הנאשם והאחרים גנבו ארגזי מתכת המכילים 77 רימוני רסס, 13 טילי לאו וטיל מטאדור, מסרו אותם לאדם שלישי וחילקו ביניהם את התמורה. שני מעורבים אחרים בפרשה נדונו ל- 9 ו- 12.5 שנות מאסר בפועל. צוין כי לנאשם היה תפקיד מרכזי בפרשה, והוא בעל עבר פלילי עשיר. נקבע מתחם הנע בין 10 ל- 15 שנות מאסר, והנאשם נדון ל- 15 שנות מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש, תלוי ועומד.

בע"פ 7268/01 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.08.12) המערער הורשע בעבירות נשק, לאחר שקשר קשר עם חייל צה"ל לקבלת כלי נשק - 10 רובי M-16, מקלע מאג ומטול רימונים, ומכר אותם. צוין כי המערער צעיר ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 80 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בע"פ 7781/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.08.2005) המערער, קטין, ובן דודו החייל, קשרו קשר עם אחרים לגנוב כלי נשק שהיו מאופסנים בתוך נגמ"שים של צה"ל כחלק מציד דרוך ומוכן לשעת חירום, במטרה לסחור בו. הקטין נכנס יחד עם בן דודו החייל לבסיס צבאי במרכז הארץ ובשלוש הזדמנויות שונות הם גנבו מהנגמ"שים בבסיס, עשרה כלי נשק - מקלעים מסוג מא"ג, וכן מקלע אחד מסוג מק"כ. את כלי הנשק הגנובים העבירו הקטין ובן-דודו לאחרים שמכרו חמישה מתוך עשרת המא"גים וקיבלו בתמורה סכום כולל של ₪54,000 ורכב, ושילמו לקטין עבור גניבת כלי הנשק סך של ₪19,000 אשר מהם הוא העביר ₪9,000 לבן-עמוד 5



דודו החייל. המערער נדון ל-72 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון הפחית מהעונש שישה חודשי מאסר ואמר את הדברים הבאים-

"למרבת הצער, באים בפני בתי המשפט מקרים רבים של גניבת נשק מצה"ל ומכירתו של הנשק הגנוב. מבין המקרים הללו, הפרשה שנפרשה בפנינו בתיק זה היא מן החמורות ביותר. כלי הנשק שנגנבו ונמכרו כסחורה בשוק פתוח הינם כלי נשק התקפיים שהינם בעלי עוצמה רבה ומן המסוכנים שבכלי הנשק. גניבת הנשק היתה מתוך בסיס של צה"ל בו הוחזק הנשק מוכן מבצעית ודרך למצב של חירום. תמורת בצע כסף ובעזות מצח מכרו טוויל ושותפו את כלי הנשק הגנובים למרות הוודאות שהנשק יגיע לידי גורם עברייני או פח"עי שיבקש להשתמש בו. קשה להגזים בחומרה הנעוצה במעשים אלה ובסיכון הרב הטמון בהם לשלומם ולבטחונם של הציבור; לפיכך, מצווים בתי המשפט להחמיר בעונשם של הסוחרים בנשק שהושג שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה בנשק שנגנב מצה"ל שהוא נשק בעל עוצמה רבה. על רקע חומרה זו ניתן לקבוע כי העונשים שהושתו על המערערים אינם מחמירים עימם כלל.... באשר לקטין, הוא היה אמנם בעת ביצוע העבירות בגיל צעיר מ-18 אך לא רחוק מגיל הבגירות; הקטין אמנם לא נטל חלק במכירת הנשק אך הוא היה שותף פעיל בגניבתו מתוך המחנה הצבאי ואין מדובר במעידה חד פעמית אלא בגניבה בשלוש הזדמנויות שונות. הובא לידיעתנו מפי באת-כוח המדינה כי שותפו של הקטין לגניבות הנשק, החייל, נידון בבית משפט צבאי לעשר שנות מאסר בפועל."

על השותף האחר שמכר את הנשק לאחרים נגזר עונש של 7 שנות מאסר לריצוי בפועל, וערעורו נדחה. (ע"פ 10414/03 יוסי טוויל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.08.05))

בע"פ 6074/93 כץ ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.04.94) המערערים, אב ובנו, הורשעו בעבירות נשק בגין גניבת ארגזי פעולה מבונקר צבאי, שהכילו 24 רימוני רסס, רובה M-16 ומחסנית. האב נדון ל 8.5 שנות מאסר והבן נדון ל 4 שנות מאסר. הערעור נדחה.

6. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

לעבירות שביצע הנאשם **קדם תכנון**. מעשי הנאשם הם פרי יוזמה מתוכננת שלו ושל אחרים שפעלו במשותף ככנופיה מאורגנת היטב, לשם גניבת פגזים מבסיס צה"ל ומכירת המתכות מהן עשויים הפגזים. העבירות שביצע הנאשם היו כרוכות במעשים יזומים ומתואמים, הצטיידות מתאימה, ונקיטה בפעולות שונות לקידום המטרה העבריינית המשותפת.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות היה מרכזי ומשמעותי. הנאשם היה בין שלושת הקושרים שהגו מלכתחילה את הרעיון העברייני. הוא השתתף בכל אחת מההתפרצויות לבסיס, בגניבת הפגזים, הוצאתם מהבסיס הצבאי, הובלתם למקום מסתור והטיפול בהם. והוא קיבל את חלקו בשלל מכירת הפגזים.

הנזק שנגרם ממעשי הנאשם - בעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, צוין כי גניבת הפגזים גרמה נזק למערך האספקה של צה"ל ולרכושו "המוערך על ידי רשויות צה"ל בשווי רב". כתב האישום איננו נוקב בשווי המדויק של הפגזים שנגנבו ואולם ניתן להעריכו במליונים. הערכה כללית זו מבוססת על כך שבכתב האישום צוין כי שווי כל פגז 105 מ"מ, מהסוג שהנאשם וחבריו גנבו, עומד על לא פחות מ-6000 ₪; הנאשם וחבריו גנבו מהבסיס מאות רבות של פגזים - בהתפרצות הראשונה גנבו 100 פגזים. בהתפרצות אחרת גנבה "כמות גדולה" של פגזים, ובמספר התפרצויות נוספות גנבו כמויות נוספות של פגזים. העובדה שלאחר גילוי הגניבות נתפסו במקום מסתור למעלה מ-300 פגזים גנובים שהנאשם וחבריו טרם הספיקו לפרק ולמכור,

עמוד 6



יכולה לתת מושג על היקף הגניבות. גם הנתון לפיו הקושרים ובהם הנאשם, קיבלו ממכירת חלקי הפגזים סכום המוערך בלפחות חצי מיליון ₪, יכול ללמד על שווי הפגזים שנגנבו - שהוא ודאי גבוה יותר משווי המתכות מהם הם עשויים.

הנזקים שיכלו להיגרם ממעשי הנאשם חמורים מאוד. פגזי תחמושת הם דבר מסוכן, העלול להתפוצץ ולגרום פגיעות בגוף בנפש וברכוש. האופן בו הנאשם וחבריו טיפלו בפגזים שנגנבו - טלטולם, שריפתם ופירוקם - טומן בחובו סכנות ברורות מאליהן.

הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות היא הרצון להרוויח כסף.

יצוין, כי הגם שמדובר בתחמושת וברכוש צבאי, הרי שמנקודת המבט של הנאשמים לא היה למעשיהם הקשר בטחוני אלא עברייני - רכוש. ניתן לומר בהכללה כי במציאות חיינו פגזי טנק, להבדיל מנשקים אישיים, תחמושת שלהם, רימונים וכיוב', אינם נמכרים "בשוק" לצורך ייעודם המקורי. תכנית הנאשמים היתה לפרק את הפגזים ולמכור את המתכות שלהם ובפועל זה מה שהם עשו. כך שמעשי הנאשם וחבריו לא יצרו את הסכנות הנובעות מהשימוש האפשרי בפגזים הגנובים, למטרתם המקורית.

בנוסף, הפגזים שנגנבו הינם "תחמושת בכושר נמוך", אשר נדרשת להם הכשרה ותהליך העלאת כושר, קודם השימוש בהם כפגזי טנק.

7. הסנגור המלומד הפנה למספר פסקי דין וביקש ללמוד מהם על העונש הראוי לנאשם. עיון בפסקי הדין מלמד כי נסיבות המעשים בכל אחד מהם שונות בתכלית מאלה שבענייננו. ובנוסף, העונשים שהוטלו בחלק מפסקי הדין מלמדים דוקא על החומרה שבמעשים ועל המגמה להטיל בגינם שנות מאסר.

בת"פ 1025/06 מחוזי (נצ') **מדינת ישראל נ' מועתז בן סעיד פרחאט** (פורסם בנבו, 24.01.17) הנאשמים הורשעו בעבירות של קשירת קשר, התפרצות, החזקת נשק וסחר בנשק. נטען כי הנאשמים גנבו מתוך בסיס צבאי, בשלוש הזדמנויות שונות, 5 מכשירי מירס, סכיני טפט צבאיים, מחשב נישא, דיסק קשיח, ספק מתח, קורא כרטיסים, 1000 כדורי תחמושת ורובה M-16. ונדונו ל- **5 שנות מאסר בפועל**.

בת"פ 39/10 מחוזי (נצ') **מדינת ישראל נ' סמה ואחרים** (פורסם בנבו, 16.02.11) הנאשם 1 שירת כשוטר במשמר הגבול. הוא נהג לפרוץ לבסיסו ולגנוב ממנו כלי נשק ורימוני הלם שנמכרו לאחרים. סה"כ גנבו 8 רובי M-16, 36 רימוני הלם וציוד צבאי שכלל משקפות, מצפנים ואלות. בית המשפט גזר עליו **7 שנות מאסר בפועל**. נאשם אחר, שהיה שותף לפריצות ולגניבות ולקח חלק אקטיבי בתכנון, נדון ל- **5 שנות מאסר בפועל**. נאשם שלישי, שקיבל את הנשק ומכר אותו, נדון ל- **4 שנות מאסר בפועל**.

בת"פ 8286/05 **מדינת ישראל נ' אבו עסא עווד** (פורסם בנבו, 08.01.07) הנאשם ניסה להבריח, עם אחר, רובי קלצ'ניקוב ממצרים לישראל ולהעבירם לרשות הפלסטינית. ההברחות לא יצאו אל הפועל בשל נוכחות צבאית במקום. בנוסף, הוא סייע לאחר לגנוב מבסיס צבאי 7 ארגזי תחמושת בהם 7,000 כדורים, 30 מנות קרב ומעיל. צוין כי היה לו חלק שולי במעשים. המבצע העיקרי נדון ל- **4 שנות מאסר בפועל** במותב אחר. בית המשפט המחוזי ציין כי עונשו של המבצע העיקרי נוטה במובהק לקולא, אך עדיין יש בו כדי להשפיע על העונש של הנאשם, וגזר על הנאשם **3 שנות מאסר**. ערעור שהוגש נדחה (ע"פ 1680/07 **אבו עסא עווד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.03.07)).



בע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.12.11) המערער הורשע בנשיאת, הובלת וסחר בנשק, לאחר שמכר נשק לסוכן משטרת סמוי בשתי הזדמנויות. בית המשפט המחוזי גזר עליו 38 חודשי מאסר ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והטיל עליו 46 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 3511/17 מדינת ישראל נ' עומר אבו ריא ואחרים (פורסם בנבו, 06.09.17) המשיבים הכינו בקבוקי תבערה באמצעות שפיכת דלק לבקבוקי זכוכית, נכנסו לקיבוץ והציתו באמצעות בקבוקי התבערה אוהל המצוי במתחם אירוח בקיבוץ. נגרם נזק לגג האוהל ולציוד מסוים שהיה בו. עונשם הוחמר משישה חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 31498-01-16 מדינת ישראל נ' יקיר יוסבאשוילי (פורסם בנבו, 05.07.17) הנאשם, שהיה חייל, גנב מבסיסו ארבעה רימוני גז ושלושה רימוני הלם. הוא נעצר והרימונים נתפסו. נדון ל- 18 חודשי מאסר. בערעור, עונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל, בשל סוג הנשק ונסיבות אישיות מיוחדות (ע"פ 6327/17 יקיר יוסבאשוילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.03.18))

8. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, הוא בין 6 ל- 12 שנות מאסר בפועל.

9. שותפיו של הנאשם לקשר ולביצוע העבירות - אחיו ג'ומעה אלחריניק ואחד עאייש זנון, הודו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם, הזהה במהותו לכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, והורשעו באותן עבירות שהנאשם הורשע.

בית המשפט אישר את הסדר הטיעון שלהם עם התביעה, וגזר על אחיו של הנאשם 82 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 30,000 ₪, חילוט סך של 22,250 ₪, חילוט רכב, ומאסר על תנאי, ועל זנון - בשל חלקו הבולט במכירת הרכוש הגנוב לאחרים - 106 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 60,000 ₪, חילוט סך של 284,422 ₪ ו- 50 דינר ירדני שנמצאו בחזקתו, חילוט רכב שנתפס ממנו, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

10. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות דומה במהותו לחלקו של אחיו ג'ומעה, וגם נתוניהם האישיים העיקריים די דומים. עונשי המאסר שהצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על ג'ומעה ועאיש במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, קלים יחסית לחומרת המעשים ולמידת אשמתם של הנאשמים. השיקולים העיקריים שהביאו את המדינה להסכים להסדר הטיעון שם, שבהמשך הביאו את בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון - המפורטים בטיעוני התביעה לעונש בת.פ. 56255-02-12 ובגזר הדין שם - חלים גם על עניינו של הנאשם.

ישנם נתונים ייחודיים מסויימים כאן ושם, אולם בסופו של דבר נראה שהם מקזזים אלה את אלה. כוונתי לכך שבתיק האחר הודאת הנאשמים באה לאחר שמיעת חלק מעדי התביעה - וכאן הודאת הנאשם באה טרם שמיעת ראיות בתיק, אולם מנגד, הנאשמים שם היו הראשונים בפרשה שהודו במעשיהם והתביעה סברה אז שהדבר יתרום לכך שגם מעורבים אחרים בפרשה יגיעו להסדרי טיעון ויודו במעשיהם, ושיקול זה אינו מתקיים בענין הנאשם; דינם של הנאשמים האחרים נגזר בתחילת שנת 2013, זמן לא רב לאחר גילוי המעשים, ואילו הנאשם כאן הובא לדין רק בשנת 2017, שנים לאחר ביצוע העבירות. בהקשר זה יצוין, כי הנאשם היה בבריחה



והוא נעצר רק בשנת 2017; תקופת המאסר שהתביעה דורשת להטיל על הנאשם קצרה ב- 10 חודשים מתקופת המאסר שהוטלה על אחיו; ועונשו של אח הנאשם כלל גם חילוט רכב וחילוט סך של למעלה מ- 22 אלף ₪.

11. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון את גילו; את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות - שצויינו בתסקיר שירות המבחן ושנשמעו מפי בא כחו; את הודאתו, על משמעויותיה; את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי; את הפגיעה הצפויה לו ולמשפחתו מהמאסר; את העונש שנגזר על שותפיו לעבירות; את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות; ואת עמדת התביעה בהתאם להסדר הטיעון.

12. בסופו של דבר העונש צריך להלום את חומרת המעשים בנסיבותיהם ואת מידת אשמו של הנאשם, וכאן, המעשים בנסיבותיהם חמורים ביותר ומידת אשמו של הנאשם גבוהה.

13. מצד הדין, עונש המאסר המגיע לנאשם על מעשיו חמור יותר מזה שהתביעה דורשת, ולפחות אינו צריך להיות נמוך מזה שהוטל על אחיו - בהתחשב בחלקו של כל אחד מהם במעשי העבירות - אולם, בהינתן עמדת התביעה על פי הסדר הטיעון עם הנאשם, הלוקחת בחשבון את מכלול שיקולי הקולא הנוגעים ענין, עונשו של הנאשם יהיה קל מזה שהוטל על אחיו.

14. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים-

- א. 6 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת רכוש שהיא פשע.
- ג. קנס בסך 30,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתיו.
- ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.